

RESUM

La interrelació de la ment i el cos en la malaltia

L'objectiu principal d'aquest treball és comprovar si hi ha alguna relació entre l'actitud i el desenvolupament i l'evolució del càncer.

La **hipòtesi de partida** és que l'actitud influeix en una malaltia com el càncer i determina la seva evolució fins un cert punt. Amb aquesta hipòtesi no s'afirma que una actitud sigui el determinant definitiu en aquesta malaltia, sinó que, depenent de l'actitud de la persona afectada, la malaltia pot evolucionar de diferents maneres i la qualitat de vida d'aquella persona serà diferent segons l'actitud que adopti el malalt. La hipòtesi consta d'una **segona part** que diu que no afecta d'igual manera en el transcurs de la malaltia una actitud positiva que una actitud negativa i que hi ha un contrast entre totes dues.

La **metodologia** emprada per aquest treball ha estat: La investigació dels termes càncer i actitud, els factors psicològics de la malaltia. Llibres d'experiències personals com *El món groc*, d'Albert Espinosa i *L'home a la recerca del sentit*, de Viktor Frankl. Articles i estudis especialitzats i per últim el contrast d'entrevistes a especialistes en el tema: una psicòloga, un oncòleg, un metge naturista i una infermera.

El treball consta d'una **estructura** amb dues parts: La primera és la dels testimonis i referències: *L'home a la recerca del sentit* i el fenomen Espinosa. La segona part és la d'articles i estudis com: "El dèficit afectiu pot ser causa de malaltia?", "Una actitud cura?", "El cas Steve Jobs" i, per últim, "Els factors psicològics de la pre-operació prediuen dolor, nàusea i fatiga una setmana després de l'operació del càncer de mama."

Per acabar hi ha les entrevistes a diferents especialistes en el tema gràcies a les quals es poden arribar a les conclusions següents: No es pot parlar en termes absoluts de l'actitud, cal observar molts altres factors: diagnòstic, pronòstic, evolució, etapes i sobretot es parla del "factor sort" o "l'indeterminat" que és el que encara no s'ha arribat a descobrir d'aquesta malaltia.

Les **conclusions** a les que s'arriba en aquest treball són: l'actitud és una bona ajuda i pot comportar resultats positius, però no és determinant. Hi ha diferents punts de vista sobre el tema. Cal tenir en compte molts altres factors: símptomes, diagnòstic inicial, pronòstic i evolució... L'actitud no és mesurable, costa molt predir-ne els resultats sigui positiva o negativa.